

Když tam svatí kráčejí

Úprava P. Mickelson

1. Jsem poutník, poutník u-na-ve-ny světem zlým se, světem
 2. Můj o-tec, o-tec rád měl Pá-na, pro něj hořel, hořel,
 3. Má matka, mat-ka, Bůh jí žehnej, o-ko mé ji, o-ko
 4. Tam v nebi, v ne-bi spatřím Pá-na, jenž mi získal, získal

1. Jsem pout-ník u - na - ve - ný, světem zlým se pla - ho -
 2. Můj o - tec rád měl Pá - na, pro něj ho - řel, on to
 3. Má mat - ka, Bůh jí žehnej, o - ko mé ji v du - chu
 4. Tam v ne - bi spatřím Pá - na, jenž mi zí - skal spa - se -

1. se plahočím, hotov jsem však, jsem však jít v to město,
 2. o ň to ví! Je - ho krok však, krok však zazněl směle,
 3. ji v duchu zří v bílém rouchu, rou - chu ob - le - če - nou,
 4. mi spa - se - ní, jeho ná - ruč, ná - ruč po - zdra - ví mne,

1. čím, hotov jsem však jít v to mě - sto, když tam
 2. ví! Je - ho krok však za - zněl smě - le,
 3. zří v bílém rou - chu ob - le - če - nou,
 4. ní, jeho ná - ruč po - zdra - ví mne,

když tam sva - tí, sva - tí krá - če - jí. Když tam sva - tí kráče -
 sva - tí krá - če - jí. Když svatí

jí, když tam sva - tí krá - če - jí, ó krá - če - jí,
 tam krá - če - jí, Pa - ne v tom

1

zá-stu-pu chci býti, já chci býti, když tam sva-tí krá-če-jí, tam kráčejí.
zá - stu-pu já chci bý-ti, když tam sva-tí krá-če - jí.

Posl. sloka

bý-ti, když tam sva-tí krá-če - jí, když sva-tí krá-če - jí!